

Byggelov for den omhandlede Deel af Amtets Grund. Man seiler nemlig neppe, naar Man gaar ud fra den Forudsætning, at der i Forholdets Natur er al Grund til at tilveiebringe en saavidt mulig fuldstændig Overensstemmelse mellem de Regler, der gjælde for Bygningers Opførelse i Kjøbenhavns Forstæder, og dem, der gjælde for den tilstødende Deel af Amtet, og at der for denne Deel hverken behøves og heller ikke i det Hele bør tillades andre Bestemmelser end dem, der gjælde for Kjøbenhavns Forstæder. Vel kan det ikke nægtes, at Byggeloven af 17de Marts f. A., ifær for Forstædernes Bedkommende, kunde trænge til nogen Forbedring, og at navnlig dens Bestemmelser ikke ere saa gennemgribende, som de burde være med Hensyn til et Terrain, hvor man endnu kan røre sig, et Terrain, der paa den anden Side i en ikke fjern Fremtid rimeligviis vil komme til at udgjøre en sammenhængende By med Kjøbenhavn; men dette har ikke forekommet Ministeriet tilstrækkeligt til at motivere særskilte og heelt igennem i Detaillen afvigende Bestemmelser for det tilnævnte Territorium. Det maa erindres, at denne Deel af Amtets Grund i Realiteten er Forstad til Kjøbenhavn, at den, begrændset af Gamle Kongevei paa den ene og Ladegaardsaaen paa den anden Side, løber ind i en Spids mellem Stadens Forstæder ligetil St. Jørgens Sø, og at den rimeligviis, naar Leilighed dertil gives, i det Hele vil blive underlagt Kjøbenhavn og træde ud af al Forbindelse med Landkommunen, i hvilken Henseende man skal bemærke, at der netop for Liden er reist Spørgsmaal om, i Anledning af den paatænkte Omorganisaton af Kjøbenhavns Politi, at inddrage dette Distrikt under samme og muligviis tillige under Kjøbenhavns kriminelle Jurisdiction, ligesom man ogsaa har bragt under Overveelse, hvorvidt det maatte være gjørligt til samme Tid at henlægge det betegnede Distrikt i kommunal Henseende til Hovedstaden.

Idet man saaledes gaar ud fra, at der ikke er nogen rimelig eller holdbar Grund til i det Hele at behandle den her omhandlede Deel af Amtets Grund forskjelligt fra Forstæderne eller omvendt, har det forekommet Ministeriet,

at den simpleste og hensigtsmæssigste Maade at ordne dette Forhold paa maatte være den, at udvide Loven af 17de Marts f. A., forsaavidt angaar Forstæderne, til ogsaa at gjælde for bemeldte Terrain, naturligviis med enkelte fornødne Forandringer. Vel er dermed forbunden den Ubequemmelighed, at Bygningsbestemmelserne for dette Distrikt da maa søges paa to forskjellige Steder, nemlig deels i Loven af 17de Marts f. A. og deels i den eventuelle nye Lov; men efter den Maade, hvorpaa det foreliggende Udkast er affattet, vil dette dog ikke medføre nogen Vanskelighed, da det tydeligt af samme fremgaaer, hvilke af de for Hovedstadens Forstæder gjældende Regler der ere modificerede med Hensyn til det nævnte Distrikt. De Indvendinger, som fra Frederiksberg Communes Side under Behandlingen af det oprindelige Udkast til Loven af 17de Marts f. A. bleve gjorte mod at „underordnes en Lov, der er udarbejdet specielt for Hovedstaden“, og som vistnok for en Deel vare fremsatte fra et eenstidigt Synspunkt, vil der nu ikke kunne tillægges nogen Vægt, da der ikke er Tale om at inddrage Kommunen under Loven af 17de Marts og under de kjøbenhavnske Autoriteter, men kun om en Udvidelse af Bestemmelserne i bemeldte Lov, forsaavidt den angaar Forstæderne, til med de nødvendige Forandringer at gjælde for den tidt omtalte Deel af den nævnte Kommune. Da Ministeriet, som ovenfor bemærket, maatte indrømme, at Loven af 17de Marts f. A., navnlig forsaavidt den angaar Forstæderne, kunde trænge til at undergaae en Forandring i enkelte Punkter, blev det imidlertid et Spørgsmaal, om ikke den Enhed og Lighed, som efter Ministeriets Formening bør findes mellem Forstæderne og den omhandlede Deel af Amtets Grund, helst burde tilveiebringes derved, at de enkelte hensigtsmæssige Forandringer samtidigt, i samme Lov, gjordes gjældende for Forstæderne, eller om man burde indskrænke sig til nu at gennemføre saadanne Forbedringer for Amtets Grund og senere søge dem udvidede til Forstæderne. Men da disse Forandringers Gjennemførelse ogsaa for Forstædernes Bedkommende vilde kræve Forhandlinger med Kjøbenhavns Communalbestyrelse og Bygningscommissionen, og man isaafald neppe